

O budź tať žiwu, so móže Sbožnik tež do twojeje wutroby saczahnyć! Tón Sbožnik je tež twój Sbožnik. Niz jenož paštyrjam je wón šo narodził, ale tež tebi a mi. O sbožne słowo: mój Sbožnik! Schto by mi pomhoło, so wěm: Sbožnik tu je, ale wón njeje mój?

Alle je dha Jesuś woprawdže twój Sbožnik? Esy ty jeho pschijał do šwojeje wutroby kaž paštyrjo? Wopomni, schtož je pobožny muž prajił: Šdy by šo Jesuś 1000 króć w Bethlehemje narodził, a niz w tebi, dha šy ty tola šhubjeny! Wěrišch ty twjerdže, so je džěćo w žłobje twój Sbožnik? Šhowašch ty wschitke te šame šłowa w šwojej wutrobje, kaž Marja? Esy ty se šłowom a škutkom šwěrnny šwědk hodowneje powjescže? Šotom šy prawy šchescžijan. Šotom šwjecžišch prawe hody.

Šuby šchescžijano! Schtož wě, schto ma hodowna powjescž: „Wam je šo tón Sbožnik narodził“, na šebi, so w njej leži našche šbože ša czaš a wěćnosć, tón šwjěšeli šo tež nad šwonfownym hodownym waschnjom, šotrež je w běhu lěštotetkow nastalo, ale wjele wjetšcha a šbožnišcha je druha wješelosć, šotraž wukhadža š naroda našcheho Sbožnika. Šóh wobradž nam tajku hodownu wješelosć!
Šamjeń.

